

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt VII. (a) Alexander III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

Carthag. 3. can. 28. ibi: *Episcopi trans mare non proficiantur, nisi consulto prima Sedis Episcopo sua cuiusque provincia, ut ab eo sumere possint formam, vel commendationem.* Illustrat Antonius Augustinus in *epist. lib. 14. tit. 5.* Unde Ecclesie Patres non solum statuerunt, ut absque litteris dimissiois nemo ab alieno Episcopo ordinetur,

ut late probavi in *cap. litteras, de tempor. ordin.* verum ut jam ordinatus ad ministrandum, seu sacrificium Missae celebrandum in aliena parochia non admitteretur absque litteris commendationis, ut probavi in *cap. 1. de cleric. peregrin.* ex quo commentario praesens petendum est.

CAPVT VI.

Alexand. III. (a) *Lingon. Episcopo.*

Conquerente nobis R. presbytero (b) accepimus, quod G. ab eo pro Ecclesia sua, de qua, sicut dicitur, vix necessaria vix percipere potest, annuatim viginti sol. extorquere conatur, asserens beneficium (c) illud in eadem Ecclesia sibi fuisse collatum, quamquam eidem Ecclesiae, sicut accepimus, non deserviat, & alia beneficia sibi sufficientia (d) habeat, & possideat. Quoniam igitur indecens est, & non consentaneum rationi, ut idem, cum alia ecclesiastica beneficia sibi sufficientia habeat, & possideat, ab Ecclesia, cui non (e) deservit, beneficium quaerat: f. t. per A. f. m. quat. si tibi constiterit, quod vel G. habeat ecclesiastica beneficia sibi sufficientia, vel quod eidem Ecclesiae non deserviat, sibi super praescriptum beneficium silentium imponas, ap. rem.

NOT Æ.

(a) *Lingon.*] Ita etiam legitur in secunda collectione, *sub hoc tit. cap. 2.* De Ecclesia Lincontensi nonnulla notavi in *cap. 8. de rescriptis.*

(b) *Presbytero.*] Qui ordinatus fuit ad titulum servitii in ipso beneficio, ex petitione G. proprii parochi; unde tenebatur in ea ministrare, *cap. final. de iure patron. cap. final. de immunit. Eccles.* Praestanda tamen ei erant G. necessaria alimenta, *cap. per tuas, et 3. de simonia.*

(c) *Beneficium illud.*] Licet inspecta juris communis dispositione, omne beneficium, quan-

tumcunque simplex, haberet annexum onus residentiae, ut probantur *Azor part. 2. instit. lib. 7. cap. 3. Petrus Gregor. de benef. cap. 7. Covar. lib. 3. var. cap. 13. Lotharius de re benef. lib. 3. q. 27. num. 8.* tamen quia plura beneficia ex eis congruam sustentationem plerumque non continent, ideo per generalem consuetudinem introductum est, ut in huiusmodi beneficiis nulla residentiae necessitas detur, ut late probat *Hurtado de resid. tom. 1. lib. 6. per totum.*

(d) *Sufficientia.*] Juxta ea, quae dabimus in *cap. de multa, de praebend.*

(e) *Non deserviat.*] Juxta adducta supra in *cap. 3.*

CAPVT VII.

(a) Alexander III.

De cetero, quia dignum est, & conveniens, ut Ecclesiae tuae Canonici, donec circa te in tuo servitio morantur, communitatis portionem recipiant; praesenti scripto statuimus, ne Canonici tuis, donec in servitio tuo fuerint, quidquam subtrahi, vel auferri debeat, quod sibi de beneficio communitatis debetur, nisi forte (b) vicinialia sint, quae non consueverunt absentibus exhiberi.

NOT Æ.

(a) *Alexander III.*] Ita legitur in *cap. 4. de praebend.* in prima collectione; nullibi tamen exprimitur cui rescribat Alexander: illud tantum ex principio textus deducitur, in praesenti tantum referri partem alterius textus. Forlan fragmentum hoc spectat ad textum in *cap. de casero, §. de transactionibus*, ubi alias partes ipsius decretalis congregavimus.

(b) *Vicinialia.*] Consonat textus in *cap. unic. hoc tit. in 6. ibi: Quae alias manualia beneficia, seu vicinialia appellantur.* Distributiones quotidianae, D. D. Gonzal, in *Decretal. Tom. III. Pars I.*

dianae vulgo dicuntur, quia fiunt in vices divisionis quotidianae, ut vocantur in iure civili, *l. si quid relictum, 17. l. civitatibus 121. de legat. 1. l. cum quidam, 23. ff. de annuis legat.* quarum etiam in templis Gentilium usus probatur ex veteri inscriptione, quam refert Roderic. *Caro in antiquis, Hispal. cap. 3.* licet improprie vicinialia in praesenti importent panes praebendarios, qui singulis diebus, & certis horis, id est, viritim praebentur, *cap. 2. de decimis, in §. compil. ibi: Nec multum dubii remanet de panibus illis, quos dicitis in vestro vulgari requassus; cum sicut accepimus, tanquam certi reddantur.* Et certis temporibus

ribus exsolvantur. Divisiones mensuras vocat D. Cyprianus *epist.* 34. ut de panibus civilibus, quos scholis dabat Constantinus, dicitur in l. 1. C. de annontis civil. lib. 11. vel de aliis, qui militares, vel populares dicebantur, l. 7. C. Theodos. eodem tit. l. hac edictalis, C. de secund. nupt. Et quia pro modo, & mensura praebebantur, inde beneficium praebenda dictum fuit, ut illustrat Cironius ad tit. de praebeud. Et quia per pittacium dabantur, inde pitancia dicebantur, ut observat idem Cironius lib. 2. observ. cap. 13. Harum distributionum manualium originem, & naturam eleganter expressit Ivo Carnot. *epist.* 219. ibi: *Cum enim in quampluribus Canonicoꝝ Carnotensium desuevissent disciplina regularis observantia, ut de negligentibus facerem diligenter, de somnolentis vigilas, de tardis assiduos ad frequentandas horas canonicas, deliberavi apud me ut darent eis dimidiam praeposituram, ut inde fieret quotidianus panis, quem acciperent assiduis, amitterent tardis; ut ad quas eos panis interni dulcedo non movebat, panis corporei refectio provocaret, quamvis eorum annua praebenda eis ad hoc sufficiens esse deberet.*

COMMENTARIUM.

3.
Conclusio
traditur
et
probat.

EX hoc textu sequens communiter deducitur assertio: Canonici, qui sunt in servitio Episcopi, tanquam residentes percipiunt fructus suarum praebendarum, praeter distributiones quotidianas. Priorem partem hujus assertiois probant textus in cap. cum dilectus, l. 4. cap. ad audientiam, l. 15. hoc tit. Secundam firmant textus in cap. hoc, l. 32. de praebend. cap. ult. de rescript. in 6. cap. cum non deceat, l. 30. de elect. eod. lib. cap. unic. hoc tit. in 6. Clement. 2. §. penult. de atat. & qual. Trident. sess. 24. de reform. cap. 12. Illustrant ultra congestos à Barbofa in collect. & select. ad hunc textum, & de offic. Parochi cap. 12. & de potest. Episcopi alleg. 53. Selua de benefic. 4. p. 9. 1. Petrus Gregorius eod. tract. cap. 7. & lib. 1. de rescript. cap. 24. Azor lib. 10. instit. moral. cap. 4. Garcia de benefic. 3. p. cap. 2. à num. 1. Didacus Perez in l. 4. tit. 14. lib. 3. ordin. column. 2. & in l. 5. tit. 3. lib. 4. Sermiento de reddit. 4. p. cap. 1. & in apolog. 1. p. monit. 44. Valenzuela *consil.* 4. à num. 139. Carolus Mancinus de distribut. cap. 45. num. 21. Monet. eod. tract. 2. p. 9. 12. plures, quos laudat Hurtado de resid. resol. 3. Villaroel. tom. 1. regim. eccles. p. 1. q. 2. art. 7. Solorzanus tom. 2. lib. 3. cap. 14. num. 21.

4.
Impugnatur
tradita
assertio.

Verum hæc assertio difficilis redditur sequenti consideratione; nam absens ex justa causa, non dicitur abesse, cap. cum dilectus, cap. ex parte, hoc tit. præcipue si ob publicam utilitatem absit, quia pro praesente habetur, adeo ut ei omnia competant, quæ praesentibus conceduntur, l. si quis stipulatus, 43. ff. ex quibus causis maior. Valenzuela *dicto consil.* 4. à num. 57. præcipue si accedat superioris licentia, ut post Baldum probant Surdus de alimentis tit. 9. q. 97. art. 7. Igitur si Canonici praesentes lucrantur non solum fructus praebendarum, verum & distributiones quotidianas, etiam existentes in servitio Episcopi, cum de ejus licentia ab Ecclesia absint, & ob utilitatem publicam, debent eas acquirere. Augetur primo hæc difficultas ex eo, nam infirmi, & inservientes propriis Prælati, æquiparantur, cap. ad audientiam l. 15. hoc

tit. sed infirmi tempore infirmitatis lucrantur distributiones quotidianas, cap. unic. hoc tit. in 6. igitur & Canonici qui sunt in servitio Episcopi eas lucrari debent. Augetur secundo hæc difficultas ex eo, quia aut tales Canonici habentur pro praesentibus, vel pro absentibus: si pro interessentibus habentur, ut docetur in cap. similiter 16. q. 1. non solum fructus, verum & victualia, cæterasque distributiones percipere debent; si autem pro absentibus judicantur, nec fructus percipere debent. Igitur hæc distinctio, ut quoad fructus habeantur inservientes Episcopo pro praesentibus, quoad distributiones vero pro absentibus, admitti non debet, argumentum textus in l. Neseimus, 34. ff. de negot. gestis, l. 1. ff. de acquir. heredit. Accedit, nam impeditus impedimento facti, non solum excusatur ab omni pena & mora, cap. final. de jurjur. cap. significante, 7. de pignori. Verum & à negligentia, cap. quia diversitatem, 5. de concess. praebend. nec contra eum currunt tempora à jure, vel ab homine statuta, cap. 1. de prescript. fusi illustrat Valenzuela *dicto consilio* 4. à num. 70. Sed qui est in servitio Episcopi, factus est legitime impeditus: igitur distributiones quotidianas lucrari valet.

Quæ difficultate ita falcitâ non obstante, vera est præiens assertio, pro cujus expositione primo sciendum est, Canonicos, tam Ecclesiæ Cathedralis, quam Collegialis, teneri quotidie choro residere, ibique horas canonicas psallere, cap. ult. 92. dist. cap. dolentes, 9. de celebrat. Missar. Clement. 1. eod. tit. Trident. sess. 23. de reform. c. p. 12. nec tantum in Canonici desideratur residentia, ut in Parochis, & aliis beneficiariis, verum & interessentia, quæ strictior est. Concilium Senonense anno 1527. can. 10. & docent Sanchez lib. 2. *consil.* cap. 2. dubio 96. Covar. lib. 3. var. cap. 13. num. 3. pluribus congestis Barbofa de dignit. excepte. 21. usque ad 24. & ad Trident. *dict.* cap. 12. Hurtado de resid. canon. lib. 3. per totum. Sed an ultra interessentiam horis debitis, & divinis officiis teneantur pui onere & pena restitutionis psallere, seu cantare cum aliis in choro; an vero satisfaciant si tantum intersint, & per Capellanos, seu alios clericos psallant, & ibi privatim, vel domi divinum officium recitent, gravis controversia est, tam apud antiquos, quam Neotericos Scriptores. Affirmativam sententiam tenuerunt Navarrus, Azor, Lessius, Garcia, Suarez laudati à Cenedo q. 2. Cæsar de hierarch. eccles. disput. 12. §. 6. alii congesti ab Hurtado *dict.* lib. 5. resol. 3. pro quibus faciunt diversi textus in Concilio Aquisgran. 1. celebrato sub Stephano V. can. 130. ibi: *A Canonici in choro religiosissime standum, & psallendum, dicto cap. si quis presbyter, fin. 92. dist. Trident. *dict.* cap. 12. ibi: Atque in choro ad psallendum instituto, hymnis & canticis Dei nomen reverenter, distincte, devotèque laudare.* Confirmatur etiam ex Concilio Basil. de quo in pragmatica sanctione, ut. quomodo divina officia, ibi: *Quod cum psallendi gratia ibi conveniant, missa, & clausa labia tenere non debent.* Probat etiam hæc sententia ex extravag. Pii V. ubi postquam dixit Romanus Pontifex, non facere fructus suos non recitantes, addidit, licet in choro additus cum aliis praesens adsit: facit institutio chori ecclesiastici, ut alternatim laudes Deo ibi psallantur, ut latè probat Thomas Hurtado in tract. de vero marty-

5.
De residen-
tia Canonici

110. lib. de antiquit. hori ecclesiastici. Contrariam sententiam tamen, scilicet interessentes non psallentes, sed tantum submissa voce horas canonicas recitantes, suas facere distributiones, docuerunt Cajetanus in *summa*, verbo *Horæ Canonica*, Barbosa lib. 3. jur. eccles. cap. 18. num. 83. Barth. à sancto Fausto de horis canonicis lib. 3. q. 14. Bonacina, Candidus, Fillicius, & alii congesti ab Hurtado dicit. resol. 3. pro quibus faciunt textus in cap. licet, 32. de prebend. ibi: *Qui interfunt horis canonicis; cap. unico, hoc tit. lib. 6. ibi: Qui stant horis interfuerint, recipiant.* In quibus juris locis interessentia tantum commendatur, non autem illa psallendi obligatio injungitur. In hac igitur difficili questione dicendum est, attento juris rigore veriore esse primam sententiam, quæ non solum sub reatu culpæ mortalis, sed etiam sub onere restitutionis distributionum adstringit Canonicos ad psallendum in choro insimul cum aliis, ut evincunt rationes, & auctoritates Conciliorum pro ea adductæ, & concludunt institutionem, & fundationem Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiarum eam esse, ut Canonici per se psallere, & alia ecclesiastica obire munera teneantur; ac ubi licet privatim recitando, satisfaciant obligationi recitandi divinum officium, & consequenter illud iterum recitare non teneantur; tamen tamen satisfaciunt officio, & debito chori; & propterea justitiam commutativam offendunt, & ad restitutionem tenentur, ut post Cajetanum & alios docet P. Suarez d. cap. 12. num. 3. & 10. facit canon 18. Concilii Senonensis anni 1527. *Nempe videlicet in voce in communi cantantur, legas, vel dicat privatim officium; nam non solum officium, quo obnoxius est, subtrahit, sed & alios psallentes pertrahit.* Et verum esse absque dubio agnoscunt etiam posteriores sententia auctores in Ecclesiis, ubi viget statutum, ut canonici per se ipsos psallere teneantur, ut post Moneam q. 2. a num. 28. proficitur Cenedus num. 13. in line. dicitis locis. Licet autem stricto juris rigore vera sit hæc resolutio, contraria tamen observanda est in his Ecclesiis, in quibus viget consuetudo, aut statutum, ut Canonici tantum choro intersint, & faciant ut Capellani, & Cantores canant, & psallant, & reliqua exequantur manera, ut facili admittunt Doctores posterioris sententiæ, atque etiam plures, qui primam sequuntur, ut constat ex Zecchio, & Petro de Navar. num. 222. Azor. q. 6. Gratian. num. 521. Suarez num. 11. & 13. Cenedo num. 12. & post Bernardinum Sandoval de divin. offic. cap. 16. prolequuntur; & fundamentis contrariæ sententiæ satisfaciunt Sebast. Casar, & Thomas Hurtado ubi proxime.

Secundò sciendum est, posse Episcopum in sui servitium habere duos Canonicos Ecclesiæ suæ, qui licet non resideant, possunt fructus suorum præbendarum acquirere & retinere. Concilium Palentinum anno 1322. can. 8. *Canonici Ecclesiarum socii suis Episcopis assistentes, non debent absentes ab Ecclesia reputari, idem quoque jure provium est, ne eis dum in servitio Episcoporum fuerint, beneficiorum suorum redditus subtrahantur, ut probant Gratianus discept. forens. cap. 166. Azor 2. p. insue. lib. 7. cap. 4. q. 3. pluribus relatis Barbosa de potest. Episcop. alleg. 53. num. 144. quod procedit, quamvis in D. D. Gonzal. in Decretal. Tom. III. Pars I.*

Ecclesia ad sit statutum juratum, atque per Romanum Pontificem confirmatum, ut Canonici, qui non resident, fructus suarum præbendarum non lucrentur: & licet in præsentis textu non exprimitur quot Canonicos possit Episcopus secum habere, cum tamen aperte statuatur in cap. ad audientiam 15. hoc tit. ut duo possint eligi, ideo dicendum est, Episcopum duos Canonicos secum habere posse. Necesse audiendus Barbosa in dicto cap. ad audientiam, num. 4. dum accipit textum illum de Ecclesia Cathedrali, præsentem autem decisionem de collegiali, cum etiam in hoc textu agatur de Canonicis Ecclesiæ Cathedralis: igitur quia Canonici illi commensales, qui sunt in servitio Episcopi, fructus præbendarum suarum lucrentur. Nec contrarium probatur in dicto cap. ad audientiam, in illis verbis: *Quotsecum pro uno, & ipsius Ecclesiæ servitio; quasi in illis copulative requiratur, ut simul Canonici illi absint à choro pro servitio Ecclesiæ, & Episcopi; quæ est vis copulativæ, ut illustrat Barbosa de distributionibus cap. 93. num. 2.* Nam verba illa non sunt generaliter accipienda in quacunque Ecclesia, sed tantum specialiter in Ecclesia Meldensi, ubi statutum juramento firmato non erat exceptus casus, cum Canonici abissent ob servitium Ecclesiæ, vel Episcopi: & attentà ipsâ constitutione, ait Pontifex, non censeri absentes Canonicos illos, qui in servitio Episcopi sunt, & per consequens Ecclesiæ suæ fuerant; nisi accipere malis conjunctivam illam & pro disjunctiva, ex principio legis sepe, ff. de verb. signif. Idem de Canonico interveniunt Principi resolviit & fundat Valenzuela dicto Concilio 4.

Tertiò sciendum est, victualia manualia, seu distributiones ecclesiasticas tantum præstari Canonici pro ipsa quotidiana interessentia divinis officiis; unde nec consuetudine introduci potest, ut absentes pro eo tempore, quo divinis officiis non intersunt, eas percipiant, cap. unic. hoc tit. lib. 6. licet consuetudine introduci possit, ut fructus suarum præbendarum ipsi absentes lucrentur, cap. cum omne 6. de consue. Ratio hujus discriminis provenit ex natura distributionum, quæ talis est, ut tantum divinis officiis interessentibus debeantur, dicto cap. unic. ibi: *Et tantum residentibus tribuuntur.* Unde contra eorum naturam consuetudo irrationabilis præscribi non potest: & licet tam fructus grossæ præbendarum, quam etiam distributiones designentur in stipendium clericalis officii, illi tamen deferuntur mediante titulo beneficii, quo jus conceditur ad eos percipiendos ad suam alimoniam, eo quod ad officium clericale seipsos deputarunt, juxta regulam textus in cap. cum secundum, 16. de præ. end. cap. ult. de rescript. in 6. ac proinde non sequitur, fructus ipsos inspectâ primavâ naturâ suâ, & ipsorum deputatione, ad hæc, vel illa onera sustinenda fuisse principaliter institutos, quamvis prædicta onera veluti illis annexa subire teneantur; & legitime puniri privatione ipsorum fructuum, & aliis pœnis proximo commentario relatis, si onera illa non impleverint, ut tradit Navarrus de horis canonicis cap. 7. num. 31. At verò distributiones quotidianæ, quia tales sunt specialiter, & inspectâ naturâ suâ institutæ fuerunt, ut interessentibus divinis officiis debeantur; unde consuetudo in hac specie tanquam contra natu-

7. Quis lucretur distributiones.

K 2 ram 3

tam, seu substantiam actus improbat in dicto cap. un. hoc ut. in 6. adhuc tamen in eadem constitutione referuntur à Bonifacio VIII. certi casus, in quibus absentes lucrantur distributiones quotidianas. Primus est propter infirmitatem, ob eam enim etiam non intercessentes choro eas lucrantur. Tridentin. sess. 22. de reform. cap. 3. & merito, cum servite intelligantur ægroti qui curantur; quoniam cum servite cupiant, infirmitate impediuntur, l. 4. §. Stichus, ff. de statulib. & ideo interim nutriendi sunt, l. in rebus, 18. §. possunt, ff. commodati: notavit Barbosa in select. in presenti. Quatenus tamen infirmitas gravis æstimanda sit, exponant Hurtado dicti. resol. 3. subresol. 8. Moneta 2. p. de distribut. 9. 6. num. 12. Infirmitati iungenda est ætas senilis, veluti octuagenaria, ut probat Narbona de aere. anno 80. q. 8. necessitas etiam sufficiens causa est ut absentes à choro percipiant distributiones; quæ necessitas adest quando ex interuentia in choro timeatur grave damnum vite, famæ, aut fortunæ; & ob eandem rationem eas lucrantur injustè excommunicati, carcere detenti, aut in exilium missi, ut docent Suarez, Vazquez, & alii, quos refert & sequitur Hurtado sub dicta resol. 8. per totam. Item ob evidentem Ecclesiæ utilitatem absentes distributiones lucrantur, quia hi præsentibus potius, quàm absentes dici possunt, l. questum, §. ult. ff. de fundo instructo. Quæ tamen dicatur evidens Ecclesiæ utilitas, latè exponit Hurtado resol. 11. per tot. privilegio tandem absentes nonnulli lucrantur distributiones quotidianas, veluti Inquisitores, & alii actu interuenientes in ipsis tribunalibus, qui non solum fructus suarum præbendarum, verùm & distributiones, manualia, anniversaria, & quascunque alias obventiones, quæ inter præsentibus dividuntur, percipiunt, ex Bullis Innocentii VIII. Pauli III. Pii V. & Urbani VIII. quarum meminerunt Cenedus q. 1. num. 28. Garcia de benef. 3. p. cap. 2. num. 356. Thomas Hurtado de resid. resol. 3. subresol. 9. qui subresol. sequenti, id extendit, etiam si contrarium à fundatore anniversarii cautum sit. Idem procedit in Auditoribus sacre Rotæ, ex bulla Clementis V. I. quam referunt Barbosa de potest. Episcopi alleg. 33. num. 35. Saravia de iurisd. adjunct. quæst. ult. Item eas lucrantur collectores Cameræ Apostolicæ, Subcollectores, Advocati Fideles, & Notarii, alique in causis spoliatorum Intendentes, ex bulla Sixti V. edita 8. Maij anno 1550 docent Hurtado ubi supra, Fragofo tom. 2. de regim. christ. lib. 10. disp. 23. §. 2. Nec obstat parem vim habere privilegium & consuetudinem, cap. duo similes, de offic. ordin. cap. super quibusdam, 29. §. præterea, de verb. sign. latè Felinus in cap. accedentes, à num. 6. de prescript. Covar. lib. 1. variar. cap. 10. num. 12. sed consuetudine introduci non potest, ut absentes percipiant distributiones quotidianas, cap. un. hoc ut. in 6. Igitur nec privilegii virtute possunt absentes eas lucrari. Nam respondendum est, principium illud juris procedere data paritate rationis; in præ-

sentem verò casu magnum dari discrimen inter consuetudinem, & privilegium; quia scilicet quando privilegium conceditur contra naturam alicujus actus à lege instituti, quædam causa cognitio solet præcedere, ubi agnoscitur natura ipsius rei, cap. requisitis, 5. vers. nisi rigor 1. q. 7. quæ omnino cessat in consuetudine contra naturam rei introducta; quare non decebat hanc vim consuetudini deferre, prout in similibus casibus denegatur, cap. Massana, §6. de elect. cap. clerici, 8. de iudicis, cum aliis.

Unde apparet vera ratio decidendi; nam cum in quolibet, quantuncunque favorabili privilegio percipiendi integrè fructus præbendæ, aut beneficii in absentia, non comprehendantur distributiones quotidianæ, cap. licet, 9. de probat. cap. final. de Magistr. cap. 2. de privil. in 6. cap. final. de rescript. eod. lib. ideo nec existentes in servicio Episcopi possunt eas lucrari. Hujus autem principii ratio provenit ex natura ipsarum distributionum, quæ tantum intercessentibus horis, & officiis divinis debentur, non propter beneficium, sed ob assiduam illam intercessionem. Unde licet Canonici absentes, qui in servicio Episcopi existunt, suos faciant fructus præbendarum, non tamen lucrantur distributiones, quia appellatione fructuum non continentur; unde non imputantur in valorem præbendæ, nec ex eis subsidium solvitur. Valenzuela consil. 4. num. 140. Accedit defectus voluntatis in concedente privilegium; nam non creditur Pontificem privilegio comprehendere voluisse distributiones cum damno, & præjudicio terti; siquidem in illis locum habet jus accrescendi, & decrescendi; unde portiones absentium præsentibus acquiruntur, in quorum dispendium non creditur R. Pontificem privilegium absentibus concedere, nisi expressè distributiones exprimat, ut in gratis concessis Inquisitoribus, & eorum Officialibus, Auditoribus sacre Rotæ, & Collectoribus Cameræ Apostolicæ; quare cum privilegio concessio in servicio Episcopi existentibus non exprimitur, ut tales Canonici absentes distributiones lucrantur ex defectu intentionis in concedente, rectè in presenti docetur interuenientes Episcopo tales distributiones non acquirere.

Nec obstat difficultas supra expensa; nam omnia in eâ adducta evincunt, ab eadem ex justa causa haberi pro præsentibus; quod verum est quoad fructus & alias obventiones, quæ residentibus in propria Ecclesia debentur, & præstantur ratione beneficii; unde cum distributiones, seu manualia non dentur ratione beneficii, sed propter quotidianam intercessionem divinis officiis; ideo absentes, qui juris fictione pro præsentibus habentur, distributiones non lucrantur, licet fructus percipiant, ex ratione differentie supra adductæ. Præsentii assertioni opponi possunt textus in cap. cum in diversis, de privil. in 6. cap. ult. de rescript. eod. lib. cap. ex eo 34. de elect. eod. lib. cap. olim, de verb. signif. quorum interpretationes dabimus in cap. licet, de præbend.

Traditur ratio decidendi.

Difficultas.